

DANSK FIRMAIDRÆT

Jul og nytår er forlængst overstået, og træningen er nu gået i gang til DFIFs mange kredsstævner og landsstævnerne, som afvikles i marts måned.

INDHOLD

Leder	2
Nytårsudtalelse	3
Interview med Aage Johansen	4
Samarbejde om svømning	6
Bevar mig vel	8
Nordisk konference	8
Europæiske firmaidrætslege	9
Kondi-løbetid	10
DFIFs udvalg	11
Bestyrelsens nye ansigter	12
Formandsmødets flytning	13
Anmeldelser	14
Hæderstegn	14
En herlig oplevelse	15
Jørgens hjørne	15
Nyskabelse i Odense	16

NR. **1**

JANUAR 1977

20. ÅRGANG

Idrættens minister

Man har i dette land af og til hørt opfordringer, som gik ud på, at der skulle oprettes et sportsministerium, hvorunder alle landets sportsanliggender skulle høre. Opfordringen er aldrig blevet fulgt – og heldigvis kan man måske sige.

Det har imidlertid ikke været ensbetydende med, at man var tilfreds med tingenes tilstand, som de var. Idrætsorganisationerne har ofte udtrykt ønske om, at forbindelsen mellem staten og idrættens organisationer kunne etableres til et bestemt ministerium, uden at man af den grund har udtrykt særlige ønsker om, hvilket ministerium der skulle optræde som statens repræsentant. Ønsket blev også udtrykt under den idrætsdebat, Folketinget havde for nogle måneder siden, men man var ved at være i tvivl om, at regeringen havde opfattet opfordringen. Nu har statsministeren imidlertid handlet, og han har anmodet kulturminister Niels Mathiassen om at varetage de opgaver, som vedrører idrætten i Danmark, og som hidtil har været spredt ud under flere ministerier. Fra firmaidrættens side finder vi, at det var en god løsning.

Niels Mathiassen reagerede hurtigt efter regeringens beslutning, og han havde kort tid efter et møde med formændene og de administrative ledere for de idrætsorganisationer, som samarbejder i Idrættens Fællesråd. At dømme efter den indstilling, ministeren lagde for dagen under dette møde, tegner det kommende samarbejde både godt og sagligt. Fra starten var ministeren indstillet på, at løsningen af de problemer, idrætten måtte have i forholdet til statsmagten, ikke skal ske uden forbindelse til idrættens organisationer.

Ministeren var klar over, at man hurtigt måtte tage fat på at udarbejde et grundlag for en langsigtet idrætspolitik i Danmark, og han har da også allerede taget initiativ til at nedsætte et udvalg, som skal virke rådgivende og kontaktfordlende.

At det blev kulturministeren, der blev idrættens minister, er vel meget naturligt, fordi idrætten er en integreret del af hele vort samfundsmønster. At det blev kulturministeren er vi som firmaidrætsfolk heller ikke kede af, fordi han ved tidligere lejligheder og i en radioudsendelse den 13. december 1976 sagde, at hans sigte som idrættens minister må være hensynet til den brede idræt, hvor så store dele af den danske befolkning som overhovedet muligt kan få lejlighed til at dyrke idræt og motionere under andre former. Det er jo netop Dansk Firmaidrætsforbunds formål.

Vi hilser regeringens beslutning med tilfredshed, og Dansk Firmaidrætsforbund vil gerne tilsige idrættens minister vor bedste vilje til at gå positivt ind til det kommende samarbejde.

DFIFs formand: Lad os udnytte den chance

Når vi står for at skulle passere den milepæl, som et årsskifte er, vil det være naturligt at tænke tilbage på det år, der er gået og prøve at vurdere det. Har det været et godt år for Dansk Firmaidrætsforbund? Har vi nået de mål, der blev sat? Har der været begivenheder, som gør 1976 til noget særligt? Til det sidste ja.

1976 var et år, der vil blive husket og indskrevet i vort forbunds historie med tykke bogstaver. Det var året, hvor den tipslov blev vedtaget, som betyder, at firmaidrætten på det økonomiske område bliver ligestillet med den øvrige danske idræt. Det var en stor begivenhed for DFIF, som selvfølgelig i særlig grad tegner det gamle år.

Men selv om det kan være meget interessant at tænke tilbage, er det betydeligt mere vigtigt at tænke fremad. Vi er nu begyndt på et nyt og sikkert lige så skelsættende år for firmaidrætten. Som en naturlig følge af forbundets forbedrede økonomiske vilkår skal der lægges planer og træffes beslutninger, som vil få betydning for firmaidrætten langt ud i fremtiden.

Når dette læses har alle sammenslutningens formænd været samlet med forbundets ledelse for at diskutere DFIFs fremtid ud fra de helt nye perspektiver, tipstilskuddet åbner. Ved den lejlighed skal det vise sig, om forbundets ledelse og ikke mindst sammenslutningernes ledere kan leve op til det ansvar, der påhviler os alle, når vi skal forme forbundets fremtid. Det er uhyre vigtigt, at de økonomiske betingelser er til stede, men pengene gør det ikke alene. Forbundets nye formålsparagraf er vidtfavnende, og skal dens målsætning opfyldes, betinger det, at vi alle erkender vor pligt til at arbejde for helheden og ikke i snævre lokalpatriotiske og egoistiske baner.

Dansk Firmaidrætsforbund har fået en fantastisk chance for at udbygge vort forbund til en moderne og effektiv organisation, som på en slagkraftig måde kan tilbyde befolkningen en meningsfyldt fritid inden for vore rammer. Lad os udnytte den chance.

Mit nytårsønske vil være, at alle vore ledere vil erkende og leve op til de krav, det kommende års arbejde stiller os. Med en tak for forståelse og kammeratskab i det gamle år sender jeg alle firmaidrætsudøvere og -ledere mine bedste ønsker om et godt og lykkebringende nytår.

Karl Randrup.

*Dansk Firmaidrætsforbunds
formand, Karl Randrup.*

Interesserer det virkelig ikke repræsentanterne?

»Dansk Firmaidrætsforbunds repræsentantskabsmøde 1976 holdtes i Ringkjøbing den sidste weekend i oktober. Samme personer som ovenfor anført repræsenterede DJJIF (Flemming og Børge Petersen samt Aage Johansen. - Red. bem.). Skønt stor tilslutning blev det et ret tamt møde, hvor et par temmelig uvæsentlige lovændringsforslag samt vedtagelse af kommende års budget ene af alt gav anledning til nogle spagfærdige diskussioner. Ting som den nye tipslov og konsekvenserne heraf – især de økonomiske – var overhovedet ingen interesseret i at snakke om, skønt emnet blev kastet op. Det blev overladt til perspektivplanudvalget og kommende formandsmøder at snakke om disse ting.

Man kan så stille sig selv det spørgsmål: interesserer det slet ikke sammenslutningernes repræsentanter, at der nu pludselig tilflyder Dansk Firmaidrætsforbund så mange penge, at man endnu ikke ved, hvad man skal bruge dem til? – eller erkender man simpelt hen ved sin tavse tilkendegivelse, at man ved så lidt om emnet, at man ikke vover en snak derom?

Jeg tror det sidste!

Job.

Ja, det var hårde ord i december. Læst den gang i DJJIF Fritid, som er medlemsblad for Danske Jernbaners Idræts- og Fritidsforbund. Det gav redaktionen anledning til en snak med Aage Johansen, som er formand for DJJIF, og som altså var en af deltagerne fra DJJIF i DFIFs repræsentantskabsmøde. Den forløb sådan:

– *Aage Johansen, det var ikke store ting, du fik med hjem fra DFIFs repræsentantskabsmøde. Er vi ved at gå i stå i DFIF?*

– Absolut nej. DFIF er både i fremgang og udvikling, men jeg vil gerne fremhæve, at selv om talelysten var lille og debatterne

yderst spagfærdige, fik jeg dog en del med hjem.

Alene konstateringen af, at matheden på repræsentantskabsmøderne breder sig, giver stof til eftertanke.

Det må der gøres noget ved!

– *Hvorfor tror du, tendensen er gået i den retning, den er? Det var andet år i træk, vi oplevede sådant et »ret tamt møde«, som du udtrykker det. Svigter DFIFs ledelse på noget punkt, eller er det repræsentanterne?*

– At tendensen går i den gale retning hænger efter min mening sammen med udviklingen inden for DFIF.

Prøv engang at opsummere, hvad der i løbet af ganske få år er blevet »presset ned over hovedet på medlemmerne«. F. eks. kurser, Fritid og Samvær, Trim, motion, nordisk samarbejde, Idrættens Fællesråd, tipsloven, fritidsloven, kredsarrangementer og meget mere. Det er alt sammen noget, der er helt i orden, men det kan være svært at kapere, hvis medlemmet inderst inde kun ønsker at dyrke firmaidræt.

Nok er det lederne, der er til stede på repræsentantskabsmøderne, men er de ikke lige optændt af den hellige glød for én af de nævnte aktiviteter, lokkes de ikke på talerstolen.

I »gamle dage« kunne alle snakke med – da var det idræt – og da fik vi debatterne. Der er såmænd ikke tale om, at hverken DFIFs ledelse eller repræsentanterne svigter, men jeg tror, uoverskueligheden fra begge sider er årsag til den lidt forsigtige holdning.

– *Det behøver jo ikke være nogen hemmelighed, at det var dig selv, som bragte spørgsmålet om tipstilskuddet frem på repræsentantskabsmødet. Jeg forstår, hvis du mener, at svaret, du fik, ikke sagde dig ret meget. Er det en forkert måde, DFIFs ledelse »tackler« denne sag?*

- Ja.

- *Kunne man ikke have forudset et meget langvarigt repræsentantskabsmøde, hvis ikke forbundets fremtid var planlagt diskuteret på det kommende formandsmøde?*

- Jo, men hvad ville *det* have gjort? Vi havde tid nok. Det skal der være til de primære spørgsmål.

Ingen var vel vidende om, at forbundets fremtid *var planlagt* diskuteret på det kommende formandsmøde. Både formandsmødet og øvrige møder vedrørende samme sag kunne være blevet beriget af en debat om tips-tilskuddets anvendelse på afvigte repræsentantskabsmøde.

Ledere, udvalg og diverse møder kan snakke lige så meget om spørgsmålet, de vil. Til syvende og sidst er det repræsentantskabet, der bestemmer; - hvorfor så ikke høre dettes mening, når lejligheden var der?

- *Hvordan kunne sagen være grebet an?*

- F. eks. ved at have ladet det være et punkt på dagsordenen. Så havde repræsentanterne vidst hjemme fra, at sagen skulle debatteres, og så tror jeg, at nogle havde spyttet ud.

- *Har forbundsledelsen været for længe om at komme i gang med en strukturdebat?*

- Egentlig ikke. Kendsgeringerne skulle jo på bordet først.

- *Du siger, du tror, at repræsentanterne ikke ved nok om emnet til at ville vove en snak om det. Er det kun om dette prekære emne, eller er det generelt, at sammenslutningerne følger så lidt med i, hvad der foregår på forbundsplan?*

- Ja, i den foreliggende situation. Jeg tror dog helt sikkert, at lederne ude omkring i sammenslutningerne følger godt med i, hvad der sker i DFIF, men det, jeg gav udtryk i svaret til det andet spørgsmål, bevirker nok, at de ikke kan være med på alle felter.

- *Har repræsentantskabsmødet overlevet sig selv? Tages beslutningerne på kredsområdet?*

- Nej da! Det er nok muligt, at mange beslutninger bliver truffet i kredsene, men så skal de i hvert fald konfirmeres på repræsentantskabsmødet, hvor alle er med til at bestemme - og så er den sag i orden.

Kredsen må ikke gå hen og blive en stat i staten!

I øvrigt har repræsentanterne fra samme kreds ofte forskellige synspunkter at fremføre på repræsentantskabsmøderne.

- *Du er selv forbundsformand i et forbund, hvor man i og for sig kan sammenligne strukturen med DFIFs. Gør den manglende interesse sig også gældende i DJIF?*

- DFIFs struktur er den samme som i mit

eget forbund, DJIF, nemlig den klassiske med repræsentantskab, hovedbestyrelse og forretningsudvalg. Det er efter min mening den eneste funktionsdygtige opbygning, en idrætsorganisation kan have.

Interessen i DJIF for på repræsentantskabsmøderne at drøfte forbundets anliggender er der ikke noget i vejen med, og jeg tror, at det skyldes, at vi hele året forud sørger for, at repræsentanterne bliver ladet op.

Vi tager sjældent mere end ét kardinalspørgsmål på dagsordenen hvert år, og det bevirker, at dette spørgsmål bliver gennemdebatteret, så den absolut rigtigste løsning opnås.

Hvad der sikkert irriterer mange repræsentanter på DFIFs repræsentantskabsmøder er dialogerne mellem de forurettede idrætsfolk og arrangørerne, henholdsvis idrætsudvalget. Det er ikke noget, der hører hjemme på et repræsentantskabsmøde.

Hos DJIF kan noget sådant ikke forekomme. Her er alle teknisk/faglige problemer behandlet og løst i sektionen eller afdelingen på forhånd, og *resultatet* er med i beretningen på repræsentantskabsmødet.

Hver aktivitet hos DJIF (fodbold, skydning, bridge f. eks.) har sin egen lille organisation – sektionen! Det har den fordel, at det altid er fagfolk, der behandler de forskellige problemer såsom ændring af turneringsreglementer, klager over stævnearrangementer og så videre. Først når det griber ind i selve forbundets love, går det gennem afdelingen til styrelse og repræsentantskabsmøde.

Jeg vil bedømme interessen for DJIFs repræsentantskabsmøder som stærkt stigende.

– *Du var et par gange på talerstolen som lovudvalgsmedlem. Du opfordrede hovedbestyrelsen til at trække lovforslag tilbage, fordi deres vedtagelse i realiteten ikke kunne finde sted af tekniske grunde. Det var en besyn-*

derlig oplevelse for en ikke indviet. Svigter kommunikationen inden for forbundet, eller hvad er årsagen?

– Der er nok for dårlig kontakt mellem hovedbestyrelse og lovudvalg.

Der burde ikke fra hovedbestyrelsens side fremsættes lovforslag til repræsentantskabsmøderne, uden at lovudvalget havde sagt god for det rent tekniske. Lovudvalget *havde* kikket på det omhandlede forslag og gjort opmærksom på konsekvenserne, så egentlig burde lovudvalget derefter sammen med forretningsudvalget have fundet frem til en anden formulering, så forslaget kunne vedtages – for det var godt nok!

Men disse små skævere er der tid til at rette – og der bliver jo nok også et og andet, lovudvalget skal kikke på i forbindelse med den foreliggende perspektivplans udførelse i praksis.

Tak for samtalen, sagde Ole Wordolff.

Samarbejde om svømning

De Danske Gymnastik- og Ungdomsforeningers svømmeudvalg har indbudt repræsentanter for De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, KFUM & Ks Idrætsforbund og Dansk Firmaidrætsforbund til et møde med henblik på at udarbejde mærkekrav, der er fælles for alle organisationerne.

Man er endvidere inde på en fælles uddannelse af officials til svømmestævner og af instruktører, hvilket forekommer nærliggende. Initiativet er godt, og DFIF har da også taget imod indbydelsen til mødet, som har fundet sted, når dette læses. Repræsentanter for sammenslutningerne i Ringkjøbing og Grindsted har deltaget.

Ingen af Dansk Firmaidræts læsere er formentlig i tvivl om, hvad tegneren Bramming ønsker at udtrykke. Glæden over tipslovsændringen, der giver DFIF 4 % af idrættens andel af tipsoverskuddet, er stor, og med håbet om, at det større tilskud vil blive til lykke for forbundet, sender Dansk Firmaidræt alle læsere et godt nytår 1977.

Bevar mig vel - Motionsgymnastik for hele familien

Læs hvorfor – hør hvordan

af *Bente Dahl*

En virkelig dejlig instruktionsbog af Bente Dahl med skønne illustrationer af Ib Bjerregård.

Bogen starter med en kort motivation for den rigtige brug af kroppen.

For at udvide kendskabet til vor egen krop findes der derefter en letforståelig og særdeles populær beskrivelse af anatomi, uden at det dog derved er gået ud over den seriøse behandling.

En del korte afsnit beskriver emner som næring, fedme, forskellige skadelige påvirkninger (rygning, overvægt, spiritus osv.) og træthed. Det karakteristiske ved disse afsnit er, at der for hvert emne er givet gode råd og formaninger om, hvad man bør gøre.

Bogen giver også en kort præsentation af pausegymnastik som en nødvendighed for at modvirke fysisk og psykisk træthed enten på arbejdspladsen eller i hjemmet.

De næste fire afsnit om arbejdsteknik, arbejdsstillinger, løfteteknik og belastningsskader er efter min mening virkelig gode, fordi

de berører noget, som vi alle i det daglige stifter bekendtskab med.

Her bliver vi præsenteret for en lang række råd, som er nyttige for enhver.

Endvidere skitserer bogen kort forskellige former for idrætter, som man med fordel kan dyrke – og lidt generelt om træning.

Endelig slutter bogen af med illustrationer og forklaringer til det motionsgymnastikprogram, der følger med bogen på kassettebånd.

Bente Dahl har tilrettelagt programmet således, at alle kroppens muskler bliver rørt – først gennem opvarmnings- og gulvøvelser og derefter gennem stående øvelser for endelig at slutte af med supplerende konditionsøvelser.

På båndets ene side gives øvelserne med musikdeltagelse og instruktion, og på den anden side høres kun selve musikken og nogle enkelte stikord til øvelser.

Bogen og kassettebåndet er særdeles anbefalelsesværdige, fordi de gør det sjovt at motionere.

Det samlede sæt koster kr. 69,- og udgives af forlaget Lademann.

Jørgen Mathiassen.

Nordisk konference i Stockholm

Den 13. december 1976 blev der i Stockholm afholdt en nordisk konference, hvor emnet var den nordiske (gå-lunte-løb) folkelandskamp. Ejgon Bertelsen og Jørgen Mathiassen repræsenterede DFIF.

På mødet blev det endeligt konfirmeret, at landskampen skulle finde sted i tiden 18. september-16. oktober med den 2. oktober som en særlig kampagnedag. Denne dag kunne så eventuelt bruges til at afvikle en match

eller lignende mellem de nordiske venskabsbyer.

For at kunne opnå point må man gå, lunte eller løbe mindst 2,5 kilometer, og der kan max. opnås 1 point pr. dag.

Fra svensk side havde man udarbejdet et forslag til motiv, som sammen med et fælles symbol blev vedtaget at skulle benyttes på alt materiale i forbindelse med matchen.

En generel orientering i radio og TV om

folkelandskampen og dens formål skal ske den 11. maj, og en yderligere orientering den 8. september blev foreslået i forbindelse med selve kampagedagen den 2. oktober.

For at opnå mulighed for virkelig PR om matchen og dens slutresultat var man enige om at skabe lidt festival omkring offentliggørelsen og ikke – som hidtil – kun informere hinanden pr. telefon.

Ejgon Bertelsen foreslog, at dette skete den 22. oktober i København med DFIF som arrangør, hvilket blev vedtaget.

Denne folkelandskamp vil være en hel naturlig og samtidig en spændende opgave for

forbundets nye aktivitetsudvalg, og for at opnå det bedst mulige resultat ville det nok være formålstjenligt at samarbejde med andre organisationer.

Samtidig må det håbes, at sammenslutningerne denne gang vil slutte mere begejstret op om en sådan begivenhed på nordisk plan end tidligere.

Vi må vise, at vi også kan være med på dette plan, selvom det for forbundet ikke er et spørgsmål om at vinde, men om at få så mange med som muligt og derved præstere et resultat, vi kan være bekendt.

Jørgen Mathiasen.

Europæiske firmaidrætslege til sommer i Holland

På den europæiske firmaidrætsføderations 8. møde i London sidste sommer vedtog man at afholde de første europæiske firmaidrætslege i 1977. Det foregår i dagene fra den 3. til 5. juni i Eindhoven, Holland, hvor Philips-fabrikkerne har påtaget sig værtskabet i samarbejde med den hollandske firmaidrætsorganisation *Nederlandse Bedrijfsport Federate*.

De første europæiske firmaidrætslege vil omfatte både indendørs og udendørs idrætsgrene samt såkaldt hjernesport, som er damspil, skak og bridge. Udendørs vil der blive spillet fodbold, hockey og tennis, medens der indendørs vil blive kæmpet i volleyball, badminton og kegler.

Man har imidlertid kraftigt pointeret, at det at vinde er af underordnet betydning. Det er sammenkomsten, den sociale kontakt og sportsydelsen, som skal være drivfjederen i deltagelsen.

Ud over de nævnte idrætsgrene har man også et familieorienteringsløb på 3-5 km på programmet. Denne gren er taget med til benefice for de skandinaviske lande, hvor familieorienteringsløbet er mest udbredt.

Dansk Firmaidrætsforbund har ikke mulighed for at kontakte alle de tilsluttede klubber, men indbydelse er sendt ud til alle sammenslutninger. Skulle der være en klub, som er særlig interesseret i at deltage i disse lege, kan man rette henvendelse til bysammenslutningen, hvor klubben er medlem, men det haster efterhånden en del. Tilmeldingsfristen for de enkelte lande er nemlig sat til den 31. januar 1977.

Dansk Firmaidræt venter at kunne referere fra disse første europæiske firmaidrætslege, som samtidig er det første praktiske resultat af føderationens arbejde, Danmark vil kunne have interesse i at støtte.

Vi har klippet: KONDI - LØBETID

»Det er flere år siden, det blev næsten mon-dant at motionere, og man lancerede udtryk- ket »kondi«, der siden har hærget landet i tale og skrift.

Alle har sympati for tanken og forståelse for nødvendigheden af at holde sine fysiske administrationsområder i en acceptabel form. Der er landet over arrangeret utallige march- ture, kondiløb og cykelture, der lægger vægt på de mindre kampprægede aktiviteter.

Men inden for Posten har det ikke medført nogen eksplosiv udvikling i aktiviteterne.

Den af DFIF iværksatte motionskampagne Fritid og Samvær har – så vidt vides – kun deltagelse af én Posten-forening.

I København arrangeredes for nogle år siden kondiløb gennem et par sæsoner, men tilslutningen blev efterhånden for lille.

Hvor mange tager idrætsmærket? Mon ikke der er fingre nok på to hænder til at tælle dem?

Hvorfor den ringe indsats?

Ganske vist er fysisk aktivitet noget, der følger med arbejdet hos en stor del af den gruppe mennesker, som Posten henvender sig til, men det gælder dog langt fra alle, og desuden – der er jo også noget andet, der følger med at dyrke motion i en forening: Fællesskabet, aktivitet og kammeratskab går som regel hånd i hånd i en idrætsforenings formålsparagraf.

Måske kræves der, såfremt man vil satse på øget kondi-aktivitet inden for Posten, at der skabes en organisatorisk ramme, hvori man ligesom kunne lægge opgaverne hen, f. eks. ved at der oprettes et udvalg under Postens Idrætsforbund, der udelukkende tager sig af den deciderede motionsidræt.

Blandt opgaverne kunne nævnes: Arrange- ment af kampagner, konsulentvirksomhed og arrangement af landsdækkende konkurrencer

mellem foreningerne om største deltagerantal i »kondi«.

vdj.«

Ovennævnte artikel har vi klippet i Idræts- posten, som er medlemsblad for Postens Idrætsforbund, og selv om det nu er nogle måneder siden, at Idrætspostens redaktør, *Vagn D. Jensen*, skrev artiklen på lederplad- sen i bladet, har den aktualitet som ingen sinde før.

To af Dansk Firmaidrætsforbunds motions- udvalgsmedlemmer har nemlig ønsket at trække sig ud af arbejdet i dette udvalg med den begrundelse, *at de får for lidt støtte fra sammenslutningerne til gennemførelsen af de ideer og forslag, som kommer fra udvalget!!*

Er det ikke ufatteligt, at de ledere, der som repræsentanter for deres sammenslutnin- ger for få år siden var med til at vedtage en ny formålsparagraf, som blandt andet sigter mod motionsudfoldelsen, ikke bakker denne vedtagelse bedre op, end at vi skal opleve, at et par af de mest idealistiske og arbejd- somme ledere inden for DFIF nu forlader skuden på grund af manglende interesse –

DFIFs udvalg

ikke fra deres egen side, men fra de sammenslutningers side, som de nu gennem flere år har forsøgt at give nye impulser og nye ideer til aktiviteter.

Måske kræves der, at der skabes en organisatorisk ramme, hvori man ligesom kunne lægge opgaverne hen, siger Vagn D. Jensen. Ja, selvfølgelig gør der det. Ingen kan med rimelighed forlange, at fodboldformanden eller hvem det nu kunne tænkes at være af de i forvejen hårdt engagerede ledere skulle tage sig af motionsaktiviteten. Nej, der skal nedsættes et decideret motionsudvalg – og jo før, jo bedre.

Det er blandt andet nye aktiviteter, det øgede tipstilskud skal bruges til. Ingen sammenslutning skal tro, at tilskuddet alene vil kunne anvendes til øget rejsetilskud til landsstævner etc.

wor-

Ny titel - samme arbejde

Dansk Firmaidrætsforbunds forretningsudvalg har på det seneste møde besluttet, at Ejgon Bertelsen, som indtil 1. november 1976 var forbundets eneste konsulent, i fremtiden skal tituleres generalsekretær.

Den fornemme titel medfører ikke ændringer i Ejgon Bertelsens arbejdsområde, men er vedtaget for at markere hans placering som DFIFs administrative leder.

Vi gratulerer med udnævnelsen, der har virkning fra 1. februar 1977.

Hvert år efter repræsentantskabsmødet nedsættes de udvalg, som ikke vælges direkte på dette møde. Udvalgene har fået følgende sammensætning:

Idrætsudvalget

Formand: Henning Jensen, Kolding
Badminton: Bent Skovbach-Jensen, Esbjerg
Bordtennis: Stig Hornbæk, Randers
Fodbold: Kurt Petersen, Slagelse
Håndbold: Jørn Godt, Kolding
Skydning: Bent Boserup, Grenå
Kegler: Chr. O. Jensen, Kolding
Billard: Klaus Sørnsen, Vejle

Kursusudvalg

Hans Thomsen, DJIF
Jørgen Riisom, Randers

Lovudvalg

Hans E. Borbjerg, Fredericia
Aage Johansen, DJIF
Kaj Christensen, Vejle (DKSI)

Bladudvalg

Ole Wordolff, Greve Str.
Carl Lund, Kalundborg
Jørgen Mathiassen, Svendborg (konsulent)

Et udvalg, som skal tage sig af DFIFs fritidsaktiviteter, er endnu ikke nedsat.

*Henning
Jensen,
formand
for
idræts-
udvalget.*

Hovedbestyrelsens 3 nye ansigter

Hele 3 hovedbestyrelsesmedlemmer forlod af den ene eller anden årsag hovedbestyrelsen efter repræsentantskabsmødet i Ringkøbing. Det var Nordjyllandskredsens repræsentant,

Erling Thorsen, Sydjyllandskredsens K. Just Andersen samt Børge Kristensen fra Fynskredsen. De blev erstattet af de 3, som vi præsenterer herunder:

Sten Hansen, Middelfart

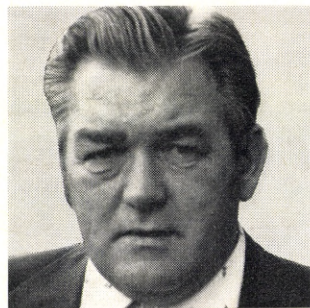
Fynskredsens nye hovedbestyrelsesmedlem blev Sten Hansen, Middelfart, der samtidig er formand for Fynskredsen. Sten Hansen er 38 år, ansat på Middelfart Betonvarefabrik uden titel, som han siger, men beskæftiget med ordremodtagelse, distribution o. lign. Sten Hansen stiftede første gang bekendtskab med firmaidrætten i 1971, da han var ansat på byens største virksomhed, Nordiske Kabel- og Trådfabrikker. Personaleklubben på NKT ville ikke være med i Middelfart Firma Sport, men på opfordring tog Sten Hansen initiativet til firmaidrætsklubben på NKT, som straks blev optaget i MFS. Samtidig hentede man Sten

Hansen ind til et lederjob i fodboldudvalget. Han blev draget ind i kredsarbejdet i 1973, hvor Fynskredsen valgte ham som sekretær. Allerede året efter blev han kredsformand og nu altså tillige hovedbestyrelsesmedlem.

Sten Hansen mener at have fundet den helt rigtige facon på kredsarbejdet. Han har ikke lederposter i Middelfart Firma Sport, men kan alene hellige sig kreds- og hovedbestyrelsesarbejdet. Han er tilforordnet bestyrelsen i MFS med taleret og ingen stemmeret, og han tager stadig et nap med, hvis bestyrelsen eller et af udvalgene i MFS mangler lidt hjælp. Sten Hansen har tidligere været leder i FDF, men koncentrerer sig nu om firmaidrætten, hvor han glæder sig til at tage fat på de store ting, som ligger og venter lige om hjørnet.

Gunnar Petersen, Ålborg

Gunnar Petersen, der nu er Nordjyllandskredsens repræsentant i hovedbestyrelsen, har prøvet at kaste lederjobbene fra sig et par gange, men han kan alligevel ikke blive fra den firmaidræt, som han har tjent i så mange år. Efter at have haft mulighed for et sabbatår, siden han trak sig tilbage fra formandsposten i Ålborg Firma Sport, er han nu påny på en lederpost inden for firmaidrætten. Det er mere end 20 år siden, Gunnar Petersen første gang fik interesse for firmaidræt, idet han i 1955 var med til at stifte Skibbyggernes Boldklub på Ålborg Værft, og siden har han bestridt adskillige hverv inden for Ålborg Firma Sport, hvor han i årene fra 1969, til han forrige år trak sig tilbage, var formand, og i den periode var sammenslutningen ude for en kraftig ekspansion. På den årlige kredsgeneralforsamling valgte kredsen ham som hovedbestyrelsesmedlem, og man ser frem til, at hans mangeårige erfaring vil styrke kredsarbejdet og forbindelsen til forbundets ledelse.

Jørn Godt, Kolding

Jørn Godt er den eneste af de nye hovedbestyrelsesmedlemmer, som også er formand for en sammenslutning, nemlig Kolding Firma Sport. Jørn Godt er ikke noget helt nyt ansigt i forbundsarbejdet, idet han i to omgange har været med i DFIFs idrætsudvalg, først som fodboldleder, senest som håndboldleder. Han er 32 år og ansat i skatteforvaltningen i Kolding Kommune. Foruden at være aktiv idrætsmand både i fodbold og håndbold har han været med som leder siden 1963, da han første gang blev valgt ind i KFSs fodboldudvalg. Her overtog han formandsposten i 1968 og avancerede til formand for KFS i 1973, hvor han afløste forbundets nuværende næstformand, Henning Jensen. Siden 1973 har han desuden deltaget i kredsarbejdet, hvor han i 1975 blev sekretær og nu altså hovedbestyrelsesmedlem.

Men det er ikke kun firmaidrætten, Jørn Godt får tid til overs til. Også den lokale idrætshal i Sdr. Bjert, hvor han bor, er han med til at holde i gang, idet han deltager i bestyrelsesarbejdet i en støtteforening for hallen. Også det lokale antennelaug er han med i, så det kniber ikke med at få tiden til at gå.

Benzinstrejken flyttede formandsmødet

Det for Dansk Firmaidrætsforbunds fremtid så overordentligt vigtige formandsmøde, hvor perspektivplanudvalgets oplæg skulle være diskuteret igennem i mindste detalje, var oprindelig planlagt til den sidste weekend i november, men benzinstrejken bevirkede, at forbundsledelsen i sidste øjeblik aflyste mødet.

Mødet er imidlertid afholdt, når dette læses, idet man fra kursuscentrets side var villig til at flytte mødedatoen til den 8. og 9. januar 1977. Næste nummer af Dansk Firmaidræt vil indeholde en udførlig rapport fra mødet, hvor man forhåbentlig har været i stand til at stikke vejen af for forbundets fremtidige målsætning, struktur, organisation og aktivitet på alle aktuelle områder. Formandsmødets indstilling skal være

grundlag for p-udvalgets videre arbejde, som formentlig munder ud i et ekstraordinært repræsentantskabsmøde, hvor den endelige beslutning om forbundets fremtidige virke skal tages.

Bøger og tidsskrifter

FOCUS

Et tværfagligt tidsskrift, der omhandler idræt i teori og praksis.

Det er et nyt og spændende tidsskrift, der her har set dagens lys. Det virker særdeles gennemarbejdet, og kvalitetsniveauet er meget højt, synes jeg.

Hvis man kort gennemgår bladet, er der efter forfatternes forord, hvori målsætningen står beskrevet, en såkaldt blå bog – det vil sige en oversigt over de folk, der er knyttet til bladet som faste skribenter.

Jeg tror, at det er en udmærket idé, fordi det giver læseren en fornemmelse af de forskellige skribenters baggrund.

Derefter kommer en række artikler om forskellige idrætter, nogle mere tekniske end andre. Jeg skal ikke komme ind på de enkelte emner, men blot nævne, at adskillige artikler forekommer at være meget interessante ud fra en firmaidrætsleders og -udovers synspunkt, især artiklerne om trim, gymnastik, jive og træningslære.

Det skal dog indrømmes, at nogle af artiklerne forekommer at være skrevet direkte for undervisere i skolerne eller i de højere læreanstalter. Men alt i alt synes jeg, at tidsskriftet afdækker så mange områder, at enhver så at sige vil være interesseret i et eller andet.

FOCUS skal udkomme 6 gange om året fra forlaget DUO I/S, Enemærket 66, 8240 Risskov. Abonnementsprisen er kr. 95,00 årligt. JM

IDRÆT SOM OPDRAGER

Kurt Abildgaard & Benny Schytte.

Udgiver: Munksgaard/Uddannelsesforlaget.

En interessant, pædagogisk bog om idræt set i relation til det nuværende samfundssystem. Hermed menes, at den konkurrence, der finder sted indenfor såvel elite- som folkeidræt, faktisk er en afspejling af ovennævnte.

Det sociale samvær er det vigtige fremfor selve præstationerne, og idrætten som sådan skal virke som en opdragende faktor, hvor det ikke drejer sig om den enkelte, men alle som måtte have lyst til idræt.

Det er den røde tråd i bogen, og det må vel siges, at det falder godt overens med firmaidrættens tanker.

Bogen lægger samtidig op til en diskussion om en idrætspolitik med nye mål, og at denne må bearbejdes ikke kun af idrætsledere, men også af aktive idrætsudøvere samt forældre og pædagoger. JM

Hæderstegn

Dansk Firmaidrætsforbunds hæderstegn er efter indstilling fra Kolding Firma-Sport til-delt *Poul Erik Boysen*, der er formand for IF Posten, Kolding.

Poul Erik Boysen har bestridt denne stilling i 12 år og fik hæderstegnet overrakt i forbindelse med IF Postens 25 års jubilæum. Foruden at være en uvurderlig arbejdskraft for sin egen firmaidrætsklub har Poul Erik Boysen også været med i Kolding Firma-Sport, hvor han i 10 år har siddet i fodboldudvalget. Han er desuden interesseret i skydning, og han er en af foregangsmændene til det initiativ, der er sat i gang for at få skydningen i KFS lagt i mere faste rammer, end denne idrætsgren hidtil har været.

En herlig oplevelse

**Jørgens
hjørne**

Pausegymnastik – pausegymnastik

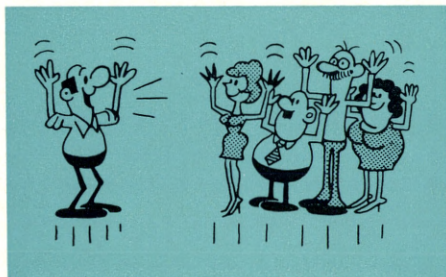
– en herlig oplevelse var det at være med på kurset i Tåsingehallen den 5.-7. november 1976. Det var en meget koncentreret weekend, hvor kursusprogrammet vekslede mellem praktik og analysering af øvelserne. Det var meget spændende at lære om kroppens funktioner, og der var også en gennemgang af åndedrætsteknik, hvor det viste sig, at mange af os »sjusker« med vejtrækningen.

Arbejdsstillinger er også en vigtig sag, og her fik vi nogle ganske gode grundregler, som vi kunne gå hjem og arbejde med. Det er meningen, at der skal være et afsluttende kursus i marts måned, hvor vi skal lære at sætte øvelser sammen til musik – alt efter hvad man har brug for at få løst i de forskellige arbejdsstillinger i det daglige.

Der vil blive et kursus i januar for begyndere, og vi håber, at der må være mange interesserede, så vi kan få pausegymnastikken til at brede sig som »ringe i vand« og måske på denne måde forebygge de mange dårlige rygge og stive lemmer.

Sluttelig må der være mange hilsener til alle deltagerne – og alle interesserede i øvrigt fra

*Henny Christensen, Jytte Hansen og
Dagny Nielsen, København.*

Redaktøren ringer pludselig og spørger, om man ikke lige kan skrive lidt om den første tid i DFIF, og man svarer nå, ja og i den stil, hvorefter man sidder i saksen.

Nu er to måneder gået, siden jeg startede i DFIF – og hvad er der så egentlig sket i den tid? Ja, man kunne starte med at nævne et væld af begivenheder i kronologisk rækkefølge – begivenheder, der har sat sine spor, fordi det hele var og stadigvæk er så nyt for én. Det vil jeg dog alligevel undlade, for det ville være en håbløs opgave, men lad det være sagt med det samme – der har været mange interessante ting.

For blot at nævne nogle enkelte husker jeg i særlig grad kurset i pausegymnastik, hvor jeg »fik lov« at være kursusleder. Det var et dejligt kursus, og man har da lov at håbe, at denne form for motion vil brede sig i en sådan grad, at pausegymnastikken en dag bliver en hel naturlig ting på arbejdspladsen.

Den kommende tid fik jeg lejlighed til at overvære en del møder, da Ejgon havde ment, at den bedste og hurtigste måde for mig at komme ind i problemerne på, var at følges med ham. En weekend i Ålborg med repræsentantskabs- og kredsmøde er noget af det, jeg glemmer senest. Foruden at få et glimrende indblik i de lokale forhold traf man en hel masse venlige mennesker, der gjorde deres til, at man følte sig hjemme i den nordjyske hovedstad.

En hel anden ting, der overraskede mig ikke så lidt, var den store aktivitet på kontoret. Jeg havde kun været der et ganske kort stykke tid, før jeg fik øjnene op for den fantastiske travlhed, der sommetider herskede. Men alt blev og bliver til stadighed – heldigvis da – klaret af Ulla og Lizzie med et smil.

Og sådan kan man blive ved med at plukke ting frem, der har gjort et vist indtryk.

DANSK FIRMAIDRÆT

Udgivet i 7.550 eksemplarer

Redaktion:

Ole Wordolff, Svanemosen 67,
Mosede, 2670 Greve Strand
Tlf. (02) 90 13 35

Dette nummer er afsendt til
sammenslutningerne
24. januar 1977

Trykt i Christensens Bogtrykkeri,
Bogtrykkergården a-s, Struer

28854

DANSK FIRMAIDRÆTSFORBUND

Tåsinge-Hallen, 5700 Svendborg
Tlf. (09) 22 55 92
Eksp.: Mandag-fredag 9-16

Konsulenter:

Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38,
5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 17 98
Jørgen Mathiassen

BESTYRELSE

Formand:

Karl Randrup, Sjællandsgade 48,
6700 Esbjerg. Tlf. (05) 12 71 45

Næstformand:

Henning Jensen, Brorsonsvej 16,
6000 Kolding. Tlf. (05) 52 72 62

Kasserer:

Henning Nielsen, Kamillevej 7,
8800 Viborg. Tlf. (06) 62 26 92

Tage Brostrøm, Søndermarks v. 32,
4200 Slagelse. Tlf. (03) 52 86 98

Tage Carlsen, Heboltoft, Velling,
6950 Ringkøbing
Tlf. (07) 32 14 58

Kaj Christensen, Svalevej 34,
7100 Vejle. Tlf. (05) 82 33 63

Jørn Godt, Schultzvej 5,
6091 Bjert. Tlf. (05) 57 23 22

Sten Hansen, Drejøvænget 13,
5500 Middelfart. Tlf. (09) 41 35 06

Jens Kornum, Gl. Århusvej 182,
8800 Viborg

Ole Olsen, Gormsvej 42,
4200 Slagelse. Tlf. (03) 52 74 02

Gunnar Petersen, Snedronning-
svej 17, 9230 Svenstrup J.
Tlf. (08) 38 21 13

Motionisterne får deres egen række

Gennemlæsningen af de mange blade, som udgives af sammenslutningerne, er ofte både morsom og inspirerende, og blandt de mange blade, der dukkede op lige før jul, var der et, som særlig tiltrak sig opmærksomheden.

Det var FKS-Nyt, som udgives af Firma Klubbernes S sammenslutning, Odense. Det særligt interessante var omtalen af årsmødet i fodboldafdelingen, hvor der var blevet stillet 2 forslag, som begge blev vedtaget. Det ene var fremsat af afdelingens formand, *Karl Erich Hansen*, og lød sådan (citater):

Opdeling af 7-mands i to kategorier, nemlig konkurrencerækker og motionsrækker.

Konkurrencerækkerne opdeles efter tidligere place-ringer fra året i forvejen. Der føres stillingsoversigt, uddeles præmier til nr. 1, 2 og 3 samt »fair play-pokal«.

Motionsrækkerne opdeles ved hjælp af lodtrækning, dog med lige dele af hold, der kan spille på alle tids-punkter, og hold, der har forbehold p. g. a. arbejdstid eller andet. Der føres ikke stillingsoversigt, men for præmiebeløbet uddeles en erindringspræmie til hvert hold i rækken samt »fair play-pokal«.

Begrundelsen for forslaget var, at det altid har været svært for holdene i de øverste rækker, hvor nyansættei-sen ikke har kunnet følge med tidligere spilleres fod-boldkunnen, at acceptere nedrykning, og dette har med-ført, at spillere, der har haft et godt sammenhold, pludselig stopper, dels fordi der ikke er nok til et old boys hold, dels fordi der ikke er hold nok til en old boys række.

Forslaget blev diskuteret frem og tilbage, og resulta-tet blev, at der til næste turnering er 2 alternative til-meldingsformer, nemlig en til turneringsfodbold og en til motionsfodbold. Der er ingen pointgivning i motions-rækken.

Ja, det er jo egentlig firmaidræt i den yderste konse-kvens. Det bliver spændende at se, om Karl Erich Han-sens idé er realiserbar.

Er der andre sammenslutninger, som har tilsvarende turneringsformer, hører vi meget gerne om dem.